

Ζωή Τσουρούφλη

(Εργασία για το βιβλίο «Παπούτσια με φτερά»)

1. Στο βιβλίο παρουσιάζονται δύο διαφορετικοί κόσμοι. Ο πραγματικός κόσμος της Ρόζας, στη νέα της γειτο νιά, και ο πλασματικός κόσμος, στον οποίο δίνει τη μάχη της για τις γλώσσες που χάνονται. Να επιλέξεις τέσσερα (4) αποσπάσματα, δύο από τον κάθε «κόσμο» της Ρόζας που σου παραθέτουμε παρακάτω και να τα σχολιάσεις με το δικό σου τρόπο.

➤ Αποσπάσματα για τη ζωή και τις ανθρώπινες σχέσεις (από τον πραγματικό κόσμο της Ρόζας)

α) Αν κάποιος έχει φαντασία, μπορεί και φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια του και βλέπει αυτό που ποθεί.
β) Ο καθένας έχει τον δικό του παράδεισο... Κι ο δικός μου παράδεισος; Πότε σκεφτόμουν κάτι μικρό, κάτι ελάχιστο, και πότε κάτι άπιαστο. Στο τέλος, αφού σκέφτηκα πολύ... αποφάσισα πως κι από ένα τίποτα γίνεται ο Παράδεισος.

γ) «Ούτε να το σκεφτείς». Να δειλιάσεις δηλαδή, να το βάλεις στα πόδια, να λογαριάσεις μόνο τον εαυτό σου όταν ένας άνθρωπος έχει πέσει σ' ένα τόσο βαθύ πηγάδι.

δ) Έτσι, φαντάστηκε ότι αυτός ο άλλος κόσμος θα ήταν σαν χαμόγελο. Ένα χαμόγελο που θα ένωνε πολλούς και διαφορετικούς κόσμους, τις μικρές κόκκινες πυγολαμπίδες που αναβόσβηναν στον χάρτη κι όλους τους άλλους, τους πολλούς και διαφορετικούς που βαδίζουν πάνω στη γη.

➤ Αποσπάσματα για τη γλώσσα (από τον φανταστικό κόσμο της Ρόζας)

α) Η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια. Είναι και η ιστορία των ανθρώπων. Αυτά που θυμούνται αλλά και αυτά που ονειρεύονταν.

β) Όταν πεθαίνει μια γλώσσα, πεθαίνουν μαζί της τα παραμύθια, τα τραγούδια και τελικά κι ένα κομμάτι του κόσμου.

γ) Αν δεν έχεις τις λέξεις, δεν έχεις ζωή. Πώς να πεις σε κάποιον πεινάω, αγαπάω, φοβάμαι; Πώς να πεις υπάρχω;

δ) -... γιατί οι Γλωσσοκτόνοι θέλουν να εξαφανίσουν όλες τις γλώσσες;

- Γιατί θέλουν να γίνουν πανίσχυροι, και η γλώσσα είναι όπλο. Αν δεν έχεις τη γλώσσα, δεν μπορείς να μιλήσεις, να απαιτήσεις, να φωνάξεις.

Αποσπάσματα για τη ζωή και τις ανθρώπινες σχέσεις (από τον πραγματικό κόσμο της Ρόζας)

α) Αν κάποιος έχει φαντασία, μπορεί και φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια του και βλέπει αυτό που ποθεί.

Η φαντασία είναι κάτι πραγματικά μοναδικό. Άλλοι μπορεί να έχουν περισσότερη και άλλοι λιγότερη. Σε κάθε περίπτωση όμως είναι υπαρκτή και κρύβεται κάπου βαθιά μέσα μας...

Η φαντασία είναι ένα από τα ισχυρότερα όπλα που οι άνθρωποι έχουν στα χέρια τους. Θα πρέπει λοιπόν, όλοι να την αναζητήσουν. Με αυτό το αγαθό μπορεί κάποιος να φανταστεί έναν δικό του κόσμο, όποιος και να είναι αυτός. Μπορεί να ξεφύγει από τη σκληρή πολλές φορές καθημερινότητα και να ταξιδέψει στην άλλη άκρη της Γης ή ακόμα και στην άλλη άκρη του Σύμπαντος. Μπορεί επίσης, να φανταστεί έναν άλλο, δικό του κόσμο, χωρίς μίσος, έχθρες και κακίες αλλά με την αληθινή αγάπη, την αλληλεγγύη και το πραγματικό ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο μας να επικρατούν καθημερινά. Σε αυτόν τον κόσμο, όλοι θα είναι ίσοι χωρίς κοινωνικές διαστρωματώσεις και νεκρούς καθημερινά. Όλοι θα έχουν το δικαίωμα στην εκπαίδευση, στην ειρήνη και στη ζωή, ανεξαρτήτως θρησκείας, νοοτροπίας, χώρας και χρώματος. ΟΛΟΙ θα είναι ΙΣΟΙ.

Κανείς δεν μπορεί να μας στερήσει τη φαντασία μας. Είναι κάτι δικό μας, που θα μας ακολουθεί σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Στις κακές και στις ωραίες στιγμές, στις δυσάρεστες αλλά και στις ευτυχισμένες.

Είναι λοιπόν στο χέρι μας να την χρησιμοποιήσουμε και να της δώσουμε αξία.

Με τη φαντασία οι άνθρωποι μπορούν να ξεχωρίσουν από άλλους, να γίνουν αγαπητοί και τελικά να πραγματοποιήσουν τα όνειρα τους. Μπορούν να φανταστούν ένα καλύτερο αύριο, για τις επόμενες γενιές. Μπορούν ακόμα, να φανταστούν πράγματα που κανένας άλλος δεν μπορεί, να επιχειρήσουν να κάνουν κάτι διαφορετικό, ακόμα και αν αυτό δεν είναι πολλές φορές αποδεκτό. Δεν είναι όμως πάντοτε σίγουρο ότι θα καταφέρουν να πραγματοποιήσουν αυτό που επιθυμούν. Σε αυτή την περίπτωση, η φαντασία μας θα είναι πάντοτε εκεί, για να ονειρευτούμε άλλα και να επιτύχουμε αυτά. Να βάζουμε στόχους στη ζωή μας.

Έτσι και στο απόσπασμα αναφέρεται ότι εάν κάποιος έχει φαντασία, μπορεί και φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια του και βλέπει αυτό που ποθεί. Αυτό έκανε και η μικρή Ρόζα, όταν σε στιγμές απόγνωσης αποφάσισε να χρησιμοποιήσει τη φαντασία της. Και να που ταξίδεψε σε έναν αλλόκοτο κόσμο, φτάνοντας να πολεμά για τις γλώσσες που χάνονται. Χρησιμοποιώντας τη φαντασία της, ξέχασε για λίγο τα προβλήματα που την απασχολούσαν και αντιλήφθηκε ότι αυτά ήταν ανούσια προβλήματα, προσωπικά, σε σχέση με τις γλώσσες που χάνονται, που απασχολούν και θα πρέπει να απασχολούν όλη την κοινωνία.

γ) «Ούτε να το σκεφτείς». Να δειλιάσεις δηλαδή, να το βάλεις στα πόδια, να λογαριάσεις μόνο τον εαυτό σου όταν ένας άνθρωπος έχει πέσει σ' ένα τόσο βαθύ πηγάδι.

Όλοι οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν κάποια στιγμή στη ζωή τους προβλήματα. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε μία άσχημη ημέρα, σε ένα ατυχές γεγονός ή και σε μία κατάσταση απόγνωσης. Σε αυτές τις περιπτώσεις όλοι χρειαζόμαστε κάποιον δίπλα μας να μας υποστηρίξει, να μας εμπυχωσει και να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες μας. Όλοι χρειαζόμαστε πραγματικά κάποιον που ξέρουμε ότι μας αγαπά, μας εκτιμά σαν ανθρώπους και θα μας υποστηρίξει σε κάθε περίπτωση. Κάποιον που ξέρουμε πως θα είναι πάντα στο πλευρό μας. Σε αυτή την περίπτωση δεν έχουμε να φοβόμαστε τίποτα, διότι γνωρίζουμε πως δεν είμαστε μόνοι. Έτσι, το μόνο που έχουμε να

κάνουμε είναι να ακούσουμε τις συμβουλές που πιθανότατα να μας δώσει αυτός ο άνθρωπος “εμπιστοσύνης” μας, αφού όμως πρώτα του έχουμε εξηγήσει αναλυτικά όλα όσα μας απασχολούν και του έχουμε δώσει τα απαραίτητα για να μας βοηθήσει.

Τι γίνεται όμως εάν κάποιος δεν έχει κάποιον κοντά του για να τον υποστηρίξει και να τον συμβουλευσει; Τι πρέπει να κάνει αυτός και πού πρέπει να ελπίζει; Πώς θα λύσει το πρόβλημά του; Είναι αρκετά δυνατός ψυχικά, ώστε να το ξεπεράσει μόνος του χωρίς βοήθεια; Και αν αυτός δεν μπορεί;

Σε αυτήν την περίπτωση κάποιος συνάνθρωπος γνωστός ή άγνωστος θα πρέπει να βοηθήσει. Θα πρέπει δηλαδή να ξεπεράσει τον εαυτό του και να βοηθήσει με όποιον τρόπο μπορεί κάποιον που το έχει πραγματικά ανάγκη. Να ενδιαφερθεί για τα προβλήματα του άλλου και να δώσει και ο ίδιος έναν δικό του αγώνα διαφορετικό και ασυνήθιστο, προκειμένου να βοηθήσει ψυχολογικά ή και με όποια μέσα μπορεί κάποιον που νιώθει άχρηστος, εγκαταλελειμμένος, απομονωμένος, ανυπεράσπιστος ή και απελπισμένος.

Κατά τον ίδιο τρόπο, στο βιβλίο, η Ρόζα κατά τη διάρκεια μίας βόλτας της στο πάρκο με τον Κωστή βρήκε την κυρία Άννα σε άθλια κατάσταση να μιλά μόνη της, να νομίζει ότι είναι τρελή και να είναι γενικά σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση. Η κυρία Άννα όμως δεν είχε οικογένεια, αλλά αν και είχε σπουδαίες φίλες, τις απομάκρυνε, καθώς αρνούσαν τη βοήθεια που της προσέφεραν. Έτσι, αποφάσισε να την πάει στο σπίτι της κυρίας Ειρήνης, πολύ στενή της φίλη, για να τη βοηθήσει. Η προθυμία της Ρόζας, όμως, δε σταματά σε αυτό το σημείο όταν η κυρία Ειρήνη της ζητά να πάει να φωνάξει γρήγορα την Λίζα. Η Ρόζα, αν και δεν συμπαθεί καθόλου την κυρία Περίεργη, όπως την αποκαλεί, και αφού το σκέφτεται για λίγο, αποφασίζει πως δεν μπορεί να αφήσει αβοήθητη την κυρία Άννα και να βάλει πιο ψηλά τις έχθρες και τις αντιπάθειες από την αλληλεγγύη. Γι’ αυτόν τον λόγο αποφασίζει να πάει να τη φωνάξει και μάλιστα γρήγορα.

Αυτή η κίνηση της Ρόζας θα πρέπει να γίνει πρότυπο όλων των ανθρώπων να ενδιαφερθούν για τους συνανθρώπους τους, παραμερίζοντας για λίγο το “εγώ” και στοχεύοντας πιο πολύ στο “εμείς”.

Αποσπάσματα για τη γλώσσα (από τον φανταστικό κόσμο της Ρόζας)

α) Η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια. Είναι και η ιστορία των ανθρώπων. Αυτά που θυμούνται αλλά και αυτά που ονειρεύονται.

Υπάρχουν διαφορετικές γλώσσες και διάλεκτοι σε ολόκληρο τον κόσμο. Διαφορετικές γλώσσες δηλώνουν διαφορετικές χώρες ή και πιο σωστά, διαφορετικούς λαούς. Οι διαφορετικοί λαοί έχουν άλλη θρησκεία, παραμύθια, μύθους, νοοτροπία, τρόπο ζωής ή ακόμα και ιστορία. Η γλώσσα δεν είναι μόνο ένας τρόπος με τον οποίον μπορείς να επικοινωνήσεις, να συνεννοηθείς και να εκφραστείς αλλά και να μεταφέρεις τις γνώσεις σου στις επόμενες γενιές, τις εμπειρίες σου στη ζωή και ιστορίες των προγόνων και των ηρώων του λαού σου. Κάθε λαός προέρχεται από κάποιον πρόγονο και έχει εξελιχθεί πνευματικά με το πέρασμα των αιώνων.

Με τη γλώσσα οι άνθρωποι που ανήκουν στον ίδιο λαό μπορούν να φανταστούν έναν καλύτερο κόσμο και να το συζητήσουν με άλλους, να δώσουν νέο νόημα στα όνειρα και να μιλήσουν για την ιστορία τους. Η ιστορία είναι πολύ σημαντική και κάθε πολίτης οφείλει να τη γνωρίζει. Και φυσικά όλη αυτή η διαδικασία εκμάθησης, με την οποία ουσιαστικά εντάσσονται οι άνθρωποι στην κοινωνία, οφείλεται στη γλώσσα. Πώς θα ενημερωθούμε για τα λάθη ή ακόμα και την ανάπτυξη του λαού των προγόνων μας χωρίς τη γλώσσα; Η γλώσσα είναι το βασικότερο μέσο επικοινωνίας και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην καθημερινότητα μας. Με την ιστορία μπορούμε να συγκρίνουμε το τότε με το σήμερα και να φανταστούμε ή ακόμα και να πραγματοποιήσουμε σπουδαίες αλλαγές για εμάς και τον λαό μας.

Έτσι και στο βιβλίο παρατηρούμε στον φανταστικό κόσμο της Ρόζας κάποιος σοφός άνθρωπος που έχει γνώσεις και εμπειρία στη ζωή να λέει ότι: “η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια. Είναι και η ιστορία των ανθρώπων. Αυτά που θυμούνται αλλά και αυτά που ονειρεύονται”. Με αυτό προσπαθεί να δείξει ότι όταν χάνεται μία γλώσσα χάνεται ένας ολόκληρος λαός, η ιστορία του και η νοοτροπία, τα ήθη και τα έθιμα ενός τόπου.

δ) -... γιατί οι Γλωσσοκτόνοι θέλουν να εξαφανίσουν όλες τις γλώσσες;

- Γιατί θέλουν να γίνουν πανίσχυροι, και η γλώσσα είναι όπλο. Αν δεν έχεις τη γλώσσα, δεν μπορείς να μιλήσεις, να απαιτήσεις, να φωνάξεις.

Η γλώσσα είναι ένας τρόπος επικοινωνίας. Με αυτήν οι άνθρωποι συζητούν για διάφορα θέματα, ενημερώνονται και πληροφορούνται. Αλλά πολύ βασικό είναι ότι ανταλλάσσουν απόψεις, ιδέες, συμφωνούν, διαφωνούν, διεκδικούν και προστατεύονται. Η γλώσσα είναι ένα ισχυρό όπλο που έχει στα χέρια του ο άνθρωπος, καθώς με αυτήν μπορεί να πετύχει αυτό που επιθυμεί. Θα πρέπει όμως πάντα να ξέρει πώς να την διαχειριστεί και να την χρησιμοποιήσει.

Τα τελευταία χρόνια, η γλώσσα έχει σε κάποιο κομμάτι αντικαταστήσει τον πόλεμο με ειρηνική συζήτηση και επίλυση προβλημάτων. Φυσικά δεν έχει καταφέρει ακόμα να τον εξαφανίσει εντελώς. Σε κάθε περίπτωση, όμως, με τη γλώσσα κάποιος μπορεί να εκφράσει τα συναισθήματά του, να εκφράσει αυτό που πιστεύει, την άποψή του, να σηκωθεί και να δηλώσει ότι και η δική του η γνώμη μετρά. Ότι ΥΠΑΡΧΕΙ!!!

Παρόλα αυτά υπάρχουν πάντοτε ισχυροί άνθρωποι που επιθυμούν να καταλάβουν την εξουσία. Γνωρίζουν όμως πάρα πολύ καλά ότι ένας ελεύθερος λαός είναι αυτός που επαναστατεί, που εκφράζει ελεύθερα την άποψη του και πολεμά για την ελευθερία του. Αυτοί λοιπόν οι φιλόδοξοι άνθρωποι φροντίζουν να στερήσουν από τον λαό το δικαίωμα ελευθερίας της έκφρασης, ώστε σε καμία περίπτωση να μην μπορούν να αντιδράσουν. Με τη γλώσσα οι πολίτες μπορούν να

επαναστατήσουν ξεσηκώνοντας άλλους μεταφέροντας ιδέες και απόψεις.

Έτσι και οι Γλωσσοκτόνοι προσπαθούν να εξαλείψουν όλες τις γλώσσες, για να καταλάβουν τον κόσμο, να γίνουν πανίσχυροι. Γνωρίζουν ότι χωρίς γλώσσα κανένας μα κανένας δεν μπορεί να τους αντιμετωπίσει. **Γιατί γνωρίζουν ότι η γλώσσα είναι όπλο. Το ισχυρότερο στον κόσμο, που κανένας δεν μπορεί να καταπολεμήσει!!!**

2. α) Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα – ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία;

Η ιστορία αυτή είχε αισθητά τα συναισθήματα αλληλεγγύης, τόνισε ότι με τη φαντασία και τη θέληση μπορεί ο καθένας να πετύχει αυτό που επιθυμεί και τέλος μας υπενθύμισε τη σημαντικότητα και την αξία της γλώσσας. Ακόμη, έδωσε συμβουλές και δημιούργησε πρότυπα που θα μας βοηθήσουν στο μέλλον, μεταλαμπάδευσε δηλαδή αξίες ζωής. Τέλος, έκανε αισθητές τις σχέσεις των ανθρώπων και τη ζωή των μεταναστών.

Η **αλληλεγγύη** παρατηρήθηκε τόσο στον πραγματικό όσο και στον φανταστικό κόσμο της Ρόζας. Μας δίδαξε ότι δεν έχει σημασία η οικονομική κατάσταση, η διαφορά χρώματος, λαού, θρησκείας μεταξύ ανθρώπων, αλλά ο χαρακτήρας, η ψυχή και η προσωπικότητα. Επίσης, μας έμαθε να βοηθάμε τους ανθρώπους γύρω μας όταν μας χρειάζονται και να τρέφουμε αγνά συναισθήματα, αγάπης και σεβασμού ο ένας για τον άλλον.

Η **φαντασία** και η **θέληση** ήταν, πιστεύω, ένα από τα πιο βασικά μηνύματα που προσπάθησε να περάσει η συγγραφέας. Γνωρίσαμε ότι στον μαγικό κόσμο της φαντασίας όλα είναι πιθανά αρκεί κάποιος να έχει λίγη πίστη. Επίσης, καθώς γίνεται αισθητό το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Ρόζα, στον δικό της φανταστικό κόσμο φαίνεται να το ξεπερνά κι αργότερα να το ξεπερνά και στον πραγματικό κόσμο σαν σε θαύμα. Διδαχθήκαμε λοιπόν ότι η φαντασία και η θέληση είναι κάτι

μοναδικό που κάθε άνθρωπος διαθέτει, αρκεί να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του.

Έντονο ήταν και το μήνυμα για την **αξία της γλώσσας**, το οποίο φανερωνόταν κυρίως στον φανταστικό κόσμο της Ρόζας. Πληροφορηθήκαμε, ότι η γλώσσα δηλώνει την ιστορία, τις παραδόσεις, τα τραγούδια, τα ήθη και τα έθιμα και γενικά όλο τον πολιτισμό ενός λαού. Με την εξαφάνιση μίας γλώσσας, εξαφανίζονται μαζί και όλα τα παραπάνω, εξαφανίζεται στην ουσία ένας ολόκληρος λαός. Επιπροσθέτως, μάθαμε πως η γλώσσα είναι ένα ισχυρό όπλο που έχει στα χέρια του ο άνθρωπος και με αυτό μπορεί να μιλήσει, να εκφράσει τα συναισθήματά του, την άποψη του, τις ιδέες του, την νοοτροπία του και γενικά να επαναστατήσει και να απαιτήσει.

Αξιοσημείωτα είναι και **τα πρότυπα** που μας δημιουργήθηκαν με αυτό το βιβλίο, με την οικογένεια, το ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο και την αληθινή αγάπη να επικρατούν. Η συγγραφέας προσπάθησε με αυτήν την ιστορία να μας ωριμάσει, να μας κάνει να ξανασκεφτούμε και να δούμε από άλλη ματιά τη ζωή. Προσπάθησε επίσης, να μας τονώσει το αίσθημα του αλληλοσεβασμού και να μας μετατρέψει σε καλύτερους ανθρώπους με αξίες, επειδή γνώριζε πολύ καλά από την αρχή ότι όλα αυτά τα μηνύματα που κατάφερε να περάσει σε εμάς θα μας χρησιμεύσουν σε όλη μας τη ζωή!

2. β) Πώς αντιλαμβάνεσαι τον τίτλο του βιβλίου; Εσύ φοράς κάπου-κάπου «παπούτσια με φτερά»; Κι όταν τα φοράς... πού σε ταξιδεύουν;

Ο τίτλος «παπούτσια με φτερά» είναι ένας τίτλος με βαθύτερο νόημα, το οποίο κάθε άνθρωπος μπορεί να αντιληφθεί διαφορετικά ανάλογα με τον χαρακτήρα κι την προσωπικότητά του. Θεωρώ, πως αναφέρεται τόσο στην αδυναμία του κοριτσιού όσο και στη φαντασία της Ρόζας στον πλασματικό της κόσμο. Ως προς το πρόβλημα του ενός ποδιού της, τα παπούτσια με φτερά αναφέρονται στην πίστη της. Αυτό, γιατί κατάφερε να ξεπεράσει το πρόβλημά της φορώντας τα και την ενθάρρυναν να συνεχίσει τον δικό της προσωπικό αγώνα επίτευξης του

στόχου της. Με αυτόν τον τρόπο, αισθανόταν μέρα με τη μέρα πιο δυνατή και πιο κοντά στην τελική ανάρρωσή της. Ο τίτλος αυτός πιθανότατα να οφειλόταν και στην απεριόριστη φαντασία του κοριτσιού. Ήταν δηλαδή, λες και κάθε φορά που αποφάσιζε να βάλει τα παπούτσια με φτερά την ταξίδευαν σε κόσμους μαγικούς, όπως ήταν και η Ουτοπία.

Όλοι οι άνθρωποι φορούν κάποιες φορές παπούτσια με φτερά και ξεφεύγουν από την καθημερινότητα. Και αυτό δε συμβαίνει χωρίς λόγο, αλλά επειδή κάθε άνθρωπος χρειάζεται κάποιες στιγμές απόλυτης χαλάρωσης και απομάκρυνσης από τα προβλήματά του. Αυτό όμως μπορεί να πραγματοποιηθεί με διαφορετικούς και ξεχωριστούς τρόπους από άνθρωπο σε άνθρωπο, φανερώνοντας τον χαρακτήρα του και τις συνήθειές του.

Στην πραγματικότητα εγώ μόνο σε ένα μέρος καταφέρνω να βάλω παπούτσια με φτερά, στο οποίο νιώθω απολύτως άνετα. Αυτό το μέρος είναι οι σελίδες των βιβλίων μου. Το μοναδικό με τα βιβλία είναι ότι μπορούν να σε ταξιδέψουν όπου επιθυμείς, αλλά φυσικά χρειάζονται και τη δική μας προσπάθεια. Έτσι, όπως είναι φυσικό, βιβλία με εικόνες δεν είναι στην προτίμησή μου, διότι αυτές καταστρέφουν τη μοναδικότητα του βιβλίου στο οποίο καλούμαστε να φτιάξουμε τη δική μας χώρα και να ταξιδέψουμε από άκρη σε άκρη της. Βιβλία με έχουν ταξιδέψει σε ξένες χώρες και άλλους πολιτισμούς, σε άλλες εποχές, σε άλλες οικογένειες, ακόμα και στην άλλη άκρη του γνωστού μέχρι τώρα σύμπαντος και ακόμα πιο μακριά. Με έχουν ταξιδέψει σε φανταστικούς κόσμους, με φανταστικούς ήρωες και καταστάσεις πέρα από τους νόμους της Φυσικής. Τα βιβλία έχουν απεριόριστη δύναμη και δυνατότητες. Μπορούν να περιγράψουν κάτι τελείως διαφορετικό από άνθρωπο σε άνθρωπο και να βρεθούν σε διαφορετικούς τόπους ο καθένας. Για να καταλάβει όμως κάποιος την αξία του βιβλίου θα πρέπει να πιστέψει και να αφήσει τον εαυτό του ελεύθερο. Επομένως, εγώ φοράω παπούτσια με φτερά, καθώς διαβάζω τα βιβλία μου και με ταξιδεύουν όπου ποθώ.

3. Στο βιβλίο υπάρχουν πολλά αποσπάσματα στα οποία διαφαίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά μετανάστες/πρόσφυγες και οι οικογένειές τους. Ποια από αυτά τα αποσπάσματα ξεχώρισες και γιατί; Γράψε ποια θεωρείς ότι είναι, κατά τη γνώμη σου, τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μεταναστών που ζουν σε μια «άλλη» πατρίδα.

Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες είναι άνθρωποι που εγκατέλειψαν την πατρίδα τους είτε λόγω πολέμου είτε για να αναζητήσουν μία καλύτερη ζωή για τους ίδιους και την οικογένειά τους. Παρόλα αυτά, συχνά δε γίνονται αποδεκτοί στη νέα κοινωνία και αντιμετωπίζουν προβλήματα, όπως για παράδειγμα τον ρατσισμό. Άλλοτε αδυνατούν να βρουν δουλειά, άλλοτε απομακρύνονται από τους ανθρώπους και σε ακραίες περιπτώσεις δεν μπορούν να συμβιώσουν και να αφομοιωθούν τελικά με την κοινωνία.

Έτσι και στο βιβλίο γίνονται αισθητές κάποιες περιπτώσεις όπου οι άνθρωποι και οι οικογένειές τους δεν γίνονται αποδεκτοί. Για παράδειγμα, η σκηνή στο περίπτερο με τον Κωστή. Ο πατέρας του είναι αλλοδαπός και δουλεύει σε ένα ραφτάδικο. Ο ίδιος παίζοντας με τους φίλους του στην πλατεία, ρίχνει κατά λάθος μία μπάλα στο περίπτερο της κυρίας Ειρήνης και ξάφνου εμφανίζονται μερικοί άνθρωποι οι οποίοι πλησιάζουν τον Κωστή. Φωνάζουν και είναι εκνευρισμένοι, ενώ η κυρία Ειρήνη προσπαθεί να τους σταματήσει. Ξεσπά ένας μεγάλος καυγάς ανάμεσα στην κυρία Ειρήνη και στους μηχανόβιους, με αυτούς να λένε πως η Ελλάδα δε ανήκει στους μετανάστες αλλά στους ίδιους τους Έλληνες και πως μία αθώα μπάλα μπορεί να είναι η αρχή για τους ξένους να μας πάρουν τη χώρα. Οι άνθρωποι αυτοί εμφανίζουν μία άκρως ρατσιστική συμπεριφορά και κάνουν τους μετανάστες να μοιάζουν ανεπιθύμητοι.

Μία άλλη ανάλογη συμπεριφορά λαμβάνει χώρα στην παλιά κατοικία της Ρόζας. Κατά την επίσκεψή της στον φίλο της Χασίμ επισκέπτεται και ένα κατάστημα γνωστών της, μεταναστών από τη Μικρά Ασία. Εκεί, καθώς συζητά για τη Μικρά Ασία ακούει έναν θόρυβο από το ταμείο. Κάποιος είχε σπάσει όλη τη τζαμαρία του καταστήματος, διότι γνώριζε την καταγωγή των ιδιοκτητών. Αναφέρεται επίσης, ότι αυτή ήταν η δεύτερη φορά μέσα σε έναν μήνα. Ευτυχώς, οι ιδιοκτήτες δέχθηκαν τη βοήθεια και τη συμπράσταση όλων.

Τα παιδιά μετανάστες δέχονται συχνά ρατσισμό, λόγω της καταγωγής και της οικογένειάς τους. Πολλές φορές δυσκολεύονται να βρουν φίλους, αφού απομακρύνονται από τους υπόλοιπους. Επιπλέον, η σχολική βία είναι πολύ συχνό φαινόμενο για αυτά τα παιδιά. Πολλές φορές μεγαλύτεροι αλλά και συνομήλικοί τους τα εκβιάζουν και τα απομονώνουν. Συμπεραίνουμε ότι γενικά η σχολική ζωή τους είναι αρκετά δύσκολη. Αυτό όμως θα πρέπει να σταματήσει και όλοι να αποδεχτούμε αυτές τις οικογένειες, να έρθουμε στη θέση τους και επιτέλους να αντιληφθούμε ότι **μπορεί να μην είμαστε όλοι ίδιοι, είμαστε όμως ίσοι.**